

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa T. K. i K. K.
przeciwko Bankowi [...] Spółce Akcyjnej w G. (poprzednio Bankowi [...] Spółce
Akcyjnej w K.)
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda T. K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt V ACa 392/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Gdańsku adwokatowi A. N. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł powiększoną o stawkę od podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi T. K. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód T. K. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 września 2014 r. (k. 175 i n. akt sprawy i k. 224 i n. akt sprawy), w którym oddalono apelację powodów T. i K. K. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 stycznia 2014 r. W wyroku Sądu Okręgowego oddalono powództwo tych powodów skierowane

przeciwko pozwanemu Bankowi [...] S.A. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (k. 96 i n. akt sprawy).

W skardze kasacyjnej powód podniósł zarzuty naruszenia art. 385¹ § 1 i § 3 k.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne, które skarżący przedstawił szerzej na s. 2 - 3 skargi. Skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie - o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 września 2014 r., treść skargi kasacyjnej (k. 224 i n. akt sprawy) i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (k. 225-226 akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego powoda - nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie pojawiło się bowiem istotne zagadnienie prawne w rozumieniu tego przepisu, a Sady meriti dokonały właściwej interpretacji art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Skarżący wywodził, że zapis § 13 pkt 9 umowy z dnia 25 października 2007 r. (k. 9-10 akt sprawy) stanowił tzw. klauzulę abuzywną i konieczne było jego zakwestionowanie w toku postępowania wywołanego wniesieniem powództwa na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. (k. 226 akt sprawy). Tymczasem Sąd Apelacyjny trafnie stwierdził, że takie twierdzenie powoda (niezależnie od tego czy jest uzasadnione w świetle art. 385¹ § 1 i § 3 k.c.) nie może w ogóle stanowić właściwej podstawy powództwa opozycyjnego przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Powództwo takie nie tworzy bowiem odpowiedniego instrumentu dla przeprowadzenia kontroli incydentalnej wzorca umownego (art. 384 k.c.).

Powód nie przeczył zdarzeniom, na których oparto wydanie prawomocnego już tytułu wykonawczego (bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności). W każdym razie nie wskazuje na takie zdarzenia prawne, które podważają istnienie obowiązku świadczenia wynikającego z tytułu

wykonawczego lub w wyniku których obowiązek ten nie mógłby być egzekwowany. Chodzi, oczywiście, o zdarzenia, które powstały po wydaniu tytułu egzekucyjnego.

Niezależnie od tego należy stwierdzić, że postępowanie dowodowe nie wskazuje na to, że powodowie i jego żonie nie doręczono „ogólnych warunków ubezpieczenia kredytobiorców od ryzyka utraty stałego źródła dochodu wskutek utraty pracy” (s. 14-16 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). A na podstawie takiej właśnie okoliczności powodowie starali się wykazać niedozwolony charakter klauzuli umownej zawartej w § 13 pkt 9 umowy kredytu.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i § § 6, 13 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).